

CONTRACORRENT

Manel Aisa

LLIBRETER I
ESCRITOR

«En realitat darrere la República hi havia l'oligarquia de sempre, sempre manen els mateixos»

► Manel Aisa explica que la història sempre es repeteix perquè es grans problemes continuen sense solucionar-se

«L'únic objectiu d'en Mas és controlar el mànec, el mànec de la paella»

Manel Aisa és, a més de llibreter de vell, estudiós dels moviments socials dels segles XIX i XX. Publica «La huelga de alquileres y el comité de defensa económica», sobre la

vaga de lloguers a Barcelona el 1931. El presenta a Girona el dia 19, a l'Ateneu Popular Salvador Catà: un local okupa

► 1931: crisi, atur, desnona-

ENTREVISTA DE
Albert Soler
GIRONA

ments... La història es repeteix?

► Es repeteix constantment perquè els temes que afecten la societat encara no estan solucionats, com ara la fam al món i un sostre per a tothom. Si no es repeteix igual, ho fa de manera molt semblant.

► I malparats sempre els mateixos?

► És clar, sempre queden fotuts els de baix. I els de dalt ja miren de trobar la manera perquè ningú pugui. Sovint Catalunya ha necessitat portar mà d'obra de la resta d'Espanya, però en cap moment es pensa en aquesta gent. Ho explica molt bé Eduardo Mendoza a *La ciudad de los prodigios*. Això també es repeteix ara amb la nova immigració.

► Miri si es repeteix la història que ja tornen a perseguir i empresonar anarquistes.

► Sí, això ja vénen a ser cicles governatius. Suposo que hi ha uns polítics que han de justificar el seu sou.

► Però en aquella vaga, quan van decidir deixar de pagar el lloguer hi va haver molta solidaritat entre treballadors. S'ha perdut?

► Potser aquest paper avui l'ha agafat la PAH. Llavors no hi havia res d'això, no hi havia ni tan sols seguretat social, per això s'ajudaven entre ells els mateixos treballadors. Creen cooperatives de consum, també de construcció de vivendes, etc. Van crear una mena de societat paral·lela que la burgesia catalana va voler destruir.

► I un bon dia van dir: deixem de pagar el lloguer?

► Després d'anys de monarquia i dictadura els obrers van creure que la República canviaria les coses per a bé. I es van trobar que la República no es va crear per solucionar els problemes dels obrers, al revés, que intenta carregar-se els moviments obrers. Estaven molt il·lusionats amb la República però ben aviat es van desencantar. Llavors tornen els enfrontaments, la crisi s'agreuja... Aleshores els més desfavorits es van rebel·lar contra els continus desnonaments i els preus abusius dels lloguers, deixant de pagar-los. Va ser un acte de desobediència civil.

► Malgrat la seva canonització la República va ser un «més del mateix»?

► És que sempre se'ns diu que va arribar per les eleccions municipals, etc., però en realitat darrere hi havia gent important, l'oligarquia de sempre.

► Que no passi el mateix amb la nova Catalunya, a veure si ens volen muntar un estat nou perquè manin els de sempre.

► Ha, ha, que sempre manen els mateixos ja en pot estar segur. Prefereixo no entrar a valorar això que diu, però l'únic objectiu d'en Mas és controlar el mànec, el mànec de la paella. Ara bé, també considero que el país necessita que hi hagi canvis, necessita una altra forma de veure la política i de fer-la.

L'APUNT FINAL

Martí Saballs

DIRECTOR ADJUNT D'«EXPANSIÓ»

PENSIONS

A començaments del segle passat, l'esperança de vida a Espanya era de 41 anys. Bé és cert que a causa de l'alta mortalitat infantil. Les persones, en qualsevol cas no gaires, que arribaven als 65 anys vivien deu anys més de mitjana. Ara, l'esperança de vida és de 81 anys i qui arriba als 65 anys, viu de mitjana vint anys més. Va ser Bismarck, canceller de l'Alemanya unificada, qui va decidir que els 65 anys era l'edat de jubilació on es podia començar a cobrar certa pensió. Va decidir aquesta edat perquè eren els anys que ell tenia i perquè eren quatre els que hi arribaven. Han passat més de 100 anys des de llavors i aquí no s'ha canviat res. No només la gent es prejubilava abans, sinó que hi ha partits polítics que volen avançar aquesta edat. No s'ha de ser un geni de l'aritmètica per saber que en un país on treballa i cotitza el 38% de la població i on hi ha 8 milions de jubilats, si no es canvia quelcom, això és insostenible. Dient-ho clar: el sistema de pensions ha de canviar radicalment. Una opció és permetre que la gent que vulgui seguir treballant si manté les seves condicions físiques i psíquiques ho pugui seguir fent. L'altra, complementària, és intentar fomentar molt més els plans de pensions, ja sigui canviant l'esquema del fons públic o afavorint fiscalment més del que està als fons privats. Això vol dir fomentar l'estalvi. Hi ha models de països que donen llibertat als treballadors per decidir quin percentatge del seu sou es pot destinar al fons de pensió. Si no canviem aquest sistema com més aviat millor, no hi haurà prou treballadors en el futur per sostenir a qui es jubila, ja que la piràmide demogràfica ja és invertida. Un debat necessari que aquí no interessa. Llàstima.

OBERTURES
ALUMINI - PVC
a la seva mida

OR METAL
972 47 61 27 / ormetales

Aquesta tardor
Diari de Girona

DdG FES-TE DEL CLUB DEL SUBSCRIPTOR

HI SORTIRAS GUANYANT

CLUB DEL SUBSCRIPTOR
Tel. 972 20 20 66
www.diaridegirona.cat

IMMOBILIÀRIA ESPIGUL 972 220 110 655 031 153 www.espigul.com

GIRONA I RODALIES

COMPREM EL TEU PIS!

REALITZEM UN ESTUDI PREVI I ET FAREM UNA PROPOSTA DE COMPRA DIRECTA EN 48 HORES

Plaça Prudenci Bertrana 8, GIRONA